

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 880

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 24 noiembrie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 645 din 13 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488 ⁴ alin. (5) și ale art. 488 ⁶ alin. (7) din Codul de procedură penală	2–3
Decizia nr. 705 din 27 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36, art. 38, art. 39, art. 41 și art. 43 din Codul penal	4–6
Decizia nr. 712 din 27 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 466 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală	6–8
Decizia nr. 714 din 27 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală	9–11
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
300. — Decizie pentru eliberarea doamnei Corina-Laura Basoc, la cerere, din funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Primului-Ministru	11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.343. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind recunoașterea Acordului interprofesional pentru struguri de vin, vin și produse pe bază de vin, recolta anului de comercializare 2015/2016	12–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 645

din 13 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488⁴ alin. (5) și ale art. 488⁶ alin. (7) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488⁴ alin. (5) și ale art. 488⁶ alin. (7) din Codul de procedură penală și ale art. 102 pct. 293 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, excepție ridicată de Dumitra Pușcașu, Mihaela Elena Pușcașu și Cătălina Anamaria Haralambi în Dosarul nr. 55/228/2015 al Judecătoriei Făurei și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 271D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488⁴ alin. (5) din Codul de procedură penală ca urmare a pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 423 din 9 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 20 iulie 2015. Referitor la dispozițiile art. 488⁶ alin. (7) din Codul de procedură penală, care stabilesc că încheierea prin care judecătorul de drepturi și libertăți sau instanța soluționează contestația privind durata procesului penal nu este supusă nici unei căi de atac, arată că această contestație nu privește fondul cauzei și, prin urmare, nu există nici dreptul la două grade de jurisdicție prevăzut de art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În fine, consideră că dispozițiile art. 102 pct. 293 din legea pentru punerea în aplicare a noului Cod de procedură penală nu sunt propriu-zis criticate prin excepția de neconstituționalitate, fiind vorba chiar de dispozițiile care prevăd procedura de care se folosesc autoarele excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 3 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 55/228/2015, **Judecătoria Făurei a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488⁴ alin. (5) și ale art. 488⁶ alin. (7) din Codul de procedură penală și ale art. 102 pct. 293 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale.** Excepția a fost ridicată de Dumitra Pușcașu, Mihaela Elena Pușcașu și Cătălina Anamaria Haralambi cu

ocazia soluționării unei contestații privind durata procesului penal.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarele acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 488⁴ alin. (5) și ale art. 488⁶ alin. (7) din Codul de procedură penală încalcă accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, întrucât judecătorul de drepturi și libertăți sau instanța soluționează contestația privind durata procesului penal fără participarea părților și a procurorului, iar încheierea prin care este soluționată contestația nu este supusă nici unei căi de atac. În acest sens, autorii excepției fac trimitere la considerentele Deciziilor Curții Constituționale nr. 599 din 21 octombrie 2014 și nr. 641 din 11 noiembrie 2014.

6. **Judecătoria Făurei** apreciază că dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere dreptului la un proces echitabil, scopul urmărit de legiuitor fiind judecarea cu maximă celeritate a solicitării de verificare a duratei procesului penal.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, neputând fi reținute criticile formulate din perspectiva argumentelor avute în vedere de Curtea Constituțională în considerentele deciziilor nr. 599 din 21 octombrie 2014 și nr. 641 din 11 noiembrie 2014. Textele de lege criticate constituie o aplicare a prevederilor constituționale invocate, legiuitorul fiind preocupat de asigurarea exigențelor unui proces echitabil, prin împiedicarea exercitării abuzive a drepturilor procesuale și prin asigurarea celerității procesului penal.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 488⁴ alin. (5) și ale art. 488⁶ alin. (7) din Codul de procedură penală și ale art. 102 pct. 293 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013. Prin dispozițiile art. 102 pct. 293 din Legea nr. 255/2013, a fost introdus capitolul I¹ „Contestația privind durata procesului penal”, cuprinzând articolele 488¹—488⁶, în titlul IV — „Proceduri speciale” din Partea specială a Codului de procedură penală. Din notele

scrise ale autoarelor excepției, depuse în motivarea excepției de neconstituționalitate, reiese, însă, că aceasta privește doar dispozițiile art. 488⁴ alin. (5) și ale art. 488⁶ alin. (7) din Codul de procedură penală. Prin urmare, Curtea se va pronunța numai asupra acestor dispoziții de lege, care au următorul cuprins:

— Art. 488⁴ alin. (5): „*Contestația se soluționează prin încheiere, în camera de consiliu, fără participarea părților și a procurorului.*”;

— Art. 488⁶ alin. (7): „*Încheierea prin care judecătorul de drepturi și libertăți sau instanța soluționează contestația nu este supusă nici unei căi de atac.*”

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autoarele excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 referitor la dreptul la apărare.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în ceea ce privește dispozițiile art. 488⁴ alin. (5) din Codul de procedură penală, autoarele excepției critică soluția legislativă potrivit căreia contestația privind durata procesului penal se soluționează „*fără participarea părților și a procurorului*”. Prin Decizia nr. 423 din 9 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 20 iulie 2015, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă din cuprinsul dispozițiilor art. 488⁴ alin. (5) din Codul de procedură penală potrivit căreia contestația privind durata procesului penal se soluționează „*fără participarea părților și a procurorului*” este neconstituțională, întrucât încalcă prevederile art. 21 alin. (3) și ale art. 24 din Constituție (paragrafele 22 și 29). Astfel, Curtea a reținut că, din perspectiva contradictorialității și oralității, ca elemente esențiale ale egalității armelor și ale dreptului la un proces echitabil, legea procesual penală trebuie să prevadă posibilitatea părților, subiecților procesuali principali și procurorului de a dezbate, în mod efectiv, argumentele susținute cu privire la caracterul rezonabil sau nerezonabil al duratei procesului penal și că, așa fiind, pentru realizarea acestor garanții este necesară citarea lor (paragraful 32). Or, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale. Ținând cont de art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 și de faptul că decizia mai sus menționată a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, ulterior sesizării instanței de contencios constituțional în prezenta cauză, Curtea urmează a respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488⁴ alin. (5) din Codul de procedură penală ca devenită inadmisibilă.

14. Referitor la dispozițiile art. 488⁶ alin. (7) din Codul de procedură penală, faptul că încheierea prin care judecătorul de

drepturi și libertăți sau instanța soluționează contestația nu este supusă nici unei căi de atac nu aduce atingere accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil și nici dreptului la apărare, consacrate de art. 21 și de art. 24 din Constituție. Așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 423 din 9 iunie 2015, citată anterior, procedura reglementată la art. 488⁴—488⁶ din Codul de procedură penală nu vizează fondul cauzei penale, prin procedura analizată nefiind judecată o acuzație în materie penală, în sensul prevederilor art. 6 din Convenție. Prin încheierea pronunțată, judecătorul de drepturi și libertăți sau instanța de judecată nu dispune cu privire la vinovăția inculpatului sau la pedeapsa aplicată acestuia, ci apreciază asupra duratei rezonabile a activității de urmărire penală sau de judecată, conform dispozițiilor art. 488¹ alin. (1) din Codul de procedură penală (paragraful 22). În cazul respingerii contestației, poate fi formulată o nouă contestație, cu respectarea termenelor prevăzute de art. 488¹ alin. (3) din Codul de procedură penală, cu mențiunea că abuzul de drept constând în formularea cu rea-credință a contestației se sancționează cu amendă judiciară și prin obligarea la plata cheltuielilor judiciare ocazionate. Dacă s-a constatat depășirea duratei rezonabile, o nouă contestație în aceeași cauză se va soluționa cu luarea în considerare, potrivit art. 488⁶ alin. (3) din Codul de procedură penală, exclusiv a motivelor invocate ulterior contestației anterioare. Curtea constată că stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului, iar dispozițiile art. 488⁶ alin. (7) din Codul de procedură penală nu încalcă accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare. Astfel, atât art. 129, cât și art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la „*condițiile legii*” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată urmând a fi prevăzute „*numai prin lege*”, și nicio prevedere a Legii fundamentale nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. În acest sens, art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii. Totodată, eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de art. 488¹—488⁶ din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii, în condițiile în care scopul reglementării criticate îl reprezintă obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care se exercită controlul judiciar cu privire la durata procesului penal, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a susținerilor părților, subiecților procesuali principali și procurorului.

15. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488⁴ alin. (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dumitra Pușcașu, Mihaela Elena Pușcașu și Cătălina Anamaria Haralambi în Dosarul nr. 55/228/2015 al Judecătoriei Făurei.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași autoare în același dosar și constată că dispozițiile art. 488⁶ alin. (7) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Făurei și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 705

din 27 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate
a dispozițiilor art. 36, art. 38, art. 39, art. 41 și art. 43 din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36, art. 38, art. 39, art. 41 și art. 43 din Codul penal, excepție ridicată de Dumitru Baroga în Dosarul nr. 3.304/4/2014 al Judecătoriei Giurgiu — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 405D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând motivele cuprinse în notele scrise aflate la dosarul cauzei.

4. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 24 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.304/4/2014, **Judecătoria Giurgiu — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36, art. 38, art. 39, art. 41 și art. 43 din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Dumitru Baroga într-o cauză având ca obiect aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul arată că prevederile criticate exclud aplicarea dispozițiilor art. 10, art. 12 și art. 16 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și, în acest sens, a invocat excepția de neconstituționalitate, „pentru a restabili echitatea și pentru a [se] ajunge la o rezolvare unitară, omogenă, rezonabilă și nediscriminatorie în privința aplicării legii penale mai favorabile”.

7. **Judecătoria Giurgiu — Secția penală** apreciază că normele penale criticate sunt constituționale și nu exclud aplicarea prevederilor art. 10, art. 12 și art. 16 din Legea nr. 187/2012, astfel cum susține autorul excepției. Mai mult, arată că articolele criticate din Codul penal nu au legătură cu art. 12 și art. 16 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 36, art. 38, art. 39, art. 41 și art. 43 din Codul penal, care au următorul conținut:

„Art. 36: *Pedeapsa pentru infracțiunea continuată și infracțiunea complexă*

(1) *Infracțiunea continuată se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, al cărei maxim se poate majora cu cel mult 3 ani în cazul pedepsei închisorii, respectiv cu cel mult o treime în cazul pedepsei amenzii.*

(2) *Infracțiunea complexă se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune.*

(3) *Infracțiunea complexă săvârșită cu intenție depășită, dacă s-a produs numai rezultatul mai grav al acțiunii secundare, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea complexă consumată.”;*

„Art. 38: *Concursul de infracțiuni*

(1) *Există concurs real de infracțiuni când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană, prin acțiuni sau inacțiuni distincte, înainte de a fi condamnată definitiv pentru vreuna din ele. Există concurs real de infracțiuni și atunci când una dintre infracțiuni a fost comisă pentru săvârșirea sau ascunderea altei infracțiuni.*

(2) *Există concurs formal de infracțiuni când o acțiune sau o inacțiune săvârșită de o persoană, din cauza împrejurărilor în care a avut loc sau a urmărilor pe care le-a produs, realizează conținutul mai multor infracțiuni.”;*

„Art. 39: *Pedeapsa principală în caz de concurs de infracțiuni*

(1) *În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte și se aplică pedeapsa, după cum urmează:*

a) *când s-au stabilit o pedeapsă cu detențiune pe viață și una sau mai multe pedepse cu închisoare ori cu amendă, se aplică pedeapsa detențiunii pe viață;*

b) *când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite;*

c) *când s-au stabilit numai pedepse cu amendă, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite;*

d) când s-au stabilit o pedeapsă cu închisoare și o pedeapsă cu amendă, se aplică pedeapsa închisorii, la care se adaugă în întregime pedeapsa amenzii;

e) când s-au stabilit mai multe pedepse cu închisoare și mai multe pedepse cu amendă se aplică pedeapsa închisorii conform lit. b), la care se adaugă în întregime pedeapsa amenzii conform lit. c).

(2) Atunci când s-au stabilit mai multe pedepse cu închisoarea, dacă prin adăugare la pedeapsa cea mai mare a sporului de o treime din totalul celorlalte pedepse cu închisoarea stabilite s-ar depăși cu 10 ani sau mai mult maximul general al pedepsei închisorii, iar pentru cel puțin una dintre infracțiunile concurente pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de 20 de ani sau mai mare, se poate aplica pedeapsa detențiunii pe viață.”;

„Art. 41: Recidiva

(1) Există recidivă când, după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii mai mare de un an și până la reabilitare sau împlinirea termenului de reabilitare, condamnatul săvârșește din nou o infracțiune cu intenție sau cu intenție depășită, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de un an sau mai mare.

(2) Există recidivă și în cazul în care una dintre pedepsele prevăzute în alin. (1) este detențiunea pe viață.

(3) Pentru stabilirea stării de recidivă se ține seama și de hotărârea de condamnare pronunțată în străinătate, pentru o faptă prevăzută și de legea penală română, dacă hotărârea de condamnare a fost recunoscută potrivit legii.”;

„Art. 43: Pedeapsa în caz de recidivă

(1) Dacă înainte ca pedeapsa anterioară să fi fost executată sau considerată ca executată se săvârșește o nouă infracțiune în stare de recidivă, pedeapsa stabilită pentru aceasta se adaugă la pedeapsa anterioară neexecutată ori la restul rămas neexecutat din aceasta.

(2) Când înainte ca pedeapsa anterioară să fi fost executată sau considerată ca executată sunt săvârșite mai multe infracțiuni concurente, dintre care cel puțin una se află în stare de recidivă, pedepsele stabilite se contopesc potrivit dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni, iar pedeapsa rezultată se adaugă la pedeapsa anterioară neexecutată ori la restul rămas neexecutat din aceasta.

(3) Dacă prin însumarea pedepselor în condițiile alin. (1) și alin. (2) s-ar depăși cu mai mult de 10 ani maximul general al pedepsei închisorii, iar pentru cel puțin una dintre infracțiunile săvârșite pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de 20 de ani sau mai mare, în locul pedepselor cu închisoarea se poate aplica pedeapsa detențiunii pe viață.

(4) Când pedeapsa anterioară sau pedeapsa stabilită pentru infracțiunea săvârșită în stare de recidivă este detențiunea pe viață, se va executa pedeapsa detențiunii pe viață.

(5) Dacă după ce pedeapsa anterioară a fost executată sau considerată ca executată se săvârșește o nouă infracțiune în stare de recidivă, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru noua infracțiune se majorează cu jumătate.

(6) Dacă după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare pentru noua infracțiune și mai înainte ca pedeapsa să fi fost executată sau considerată ca executată se descoperă că cel condamnat se află în stare de recidivă, instanța aplică dispozițiile alin. (1)—(5).

(7) Dispozițiile alin. (6) se aplică și în cazul în care condamnarea la pedeapsa detențiunii pe viață a fost comutată sau înlocuită cu pedeapsa închisorii.”

12. Autorul excepției susține că prevederile de lege criticate contravin atât dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 privind universalitatea, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, art. 53

privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 relativ la înfăptuirea justiției, cât și prevederilor art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că normele procesual penale criticate reglementează tratamentul penal aplicabil infracțiunii continuate și complexe [art. 36 din Codul penal] și cadrul legal al pluralității de infracțiuni [art. 38—43 din Codul penal], respectiv concursul de infracțiuni și recidiva, cu referire la condițiile de existență și tratamentul sancționator al acestor forme ale pluralității de infracțiuni.

14. Curtea reține că neconstituționalitatea prevederilor art. 36, art. 38, art. 39, art. 41 și art. 43 din Codul penal este argumentată prin faptul că acestea exclud aplicarea dispozițiilor art. 10, art. 12 și art. 16 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.

15. Analizând prevederile precitate, cuprinse în Legea de punere în aplicare a noului Cod penal, Curtea observă că acestea reglementează cu privire la aplicarea și executarea sancțiunilor penale, art. 10 stabilind expres tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni în ipoteza în care o parte din infracțiunile concurente au fost comise în timpul activității Codului penal din 1969, iar cel puțin o infracțiune concurentă s-a comis ulterior intrării în vigoare a noului Cod penal, art. 12 reglementând aplicarea legii penale mai favorabile cu privire la pedepsele complementare și accesorii în cazul succesiunii de legi penale intervenite până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, iar art. 16 reglementând cu privire la măsura suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicate în baza Codului penal din 1969.

16. În aceste condiții, având în vedere faptul că, în prezenta cauză, autorul excepției se află în executarea pedepsei după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare pentru infracțiuni comise în timpul activității Codului penal din 1969, Curtea reține că prevederile din Legea nr. 187/2012 nu sunt aplicabile speței, neavând relevanță în soluționarea cererii acestuia având ca obiect aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei. Așadar, Curtea constată că motivarea autorului excepției nu are nicio legătură cu normele penale criticate, iar „simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate” (în acest sens, Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011). În legătură cu acest aspect, instanța de contencios constituțional a statuat, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, că, chiar dacă excepția de neconstituționalitate este în mod formal motivată, dar motivarea în sine nu are nicio legătură cu textul de lege criticat, Curtea va respinge excepția ca inadmisibilă, fiind contrară art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

17. Așa încât, având în vedere că, în prezenta cauză, autorul excepției de neconstituționalitate a procedat la simpla enumerare a dispozițiilor legale criticate, fără a prezenta motive sau argumente pertinente în susținerea excepției, și cum din această formulare a excepției nu se poate deduce, în mod rezonabil, vreo critică de neconstituționalitate, Curtea apreciază că excepția de neconstituționalitate raportată la dispozițiile constituționale și convenționale invocate nu poate fi reținută.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36, art. 38, art. 39, art. 41 și art. 43 din Codul penal, excepție ridicată de Dumitru Baroga în Dosarul nr. 3.304/4/2014 al Judecătorei Giurgiu — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Giurgiu — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 712

din 27 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 466 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 466 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Răzvan Flaviu Florea în Dosarul nr. 261/296/2015 al Judecătorei Satu Mare — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 752D/2015.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 466 alin. (2) din Codul de procedură penală, întrucât aceste dispoziții nu au legătură cu cauza. În acest sens, arată că cererea de redeschidere a procesului penal, formulată de persoana condamnată, a fost respinsă de către instanță, de vreme ce nu a fost introdusă în termen legal. Cât privește dispozițiile art. 466 alin. (1) din Codul de procedură penală, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât textul criticat reglementează un termen

procedural, peremptoriu, aplicându-se deopotrivă celor aflați în ipoteza sa. De altfel, autorul excepției a formulat cererea de redeschidere a procesului penal la mai mult de un an de la momentul la care a luat, în mod oficial, cunoștință despre condamnarea sa.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 31 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 261/296/2015, **Judecătoria Satu Mare — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 466 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Răzvan Flaviu Florea într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de redeschidere a procesului penal în cazul judecării în lipsă a persoanei condamnate.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul arată că, prin Sentința penală nr. 2.458 din 20 decembrie 2005 a Judecătorei Satu Mare, pronunțată în Dosarul nr. 2.241/2005, rămasă definitivă prin neapelare, a fost condamnat la o pedeapsă rezultantă de 2 ani închisoare cu suspendare sub supraveghere, neavând cunoștință despre existența procesului penal, fiind arestat pe teritoriul Portugaliei în perioada judecării cauzei.

6. Susține că dispozițiile art. 466 alin. (1) din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) și art. 16 alin. (1) având în vedere faptul că, anterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală, nu se stipula vreun termen de formulare a cererii de rejudecare de către persoana judecată și condamnată în lipsă, iar, odată cu intrarea în vigoare a noului Cod de procedură penală, această

cerere poate fi formulată într-un termen de 30 de zile [din ziua în care a luat cunoștință, prin orice notificare oficială, că s-a desfășurat un proces penal împotriva sa]. Arată că există situații în care persoanele condamnate definitiv au luat cunoștință de faptul desfășurării unui proces penal anterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală, așa încât nerespectarea termenului imperativ de 30 de zile în care se poate formula cererea de redeschidere a procesului penal nu le poate fi imputată, câtă vreme în momentul în care au luat cunoștință de acest aspect legea nu stipula un astfel de termen, într-o astfel de ipoteză aflându-se și autorul excepției. De asemenea, susține că dispozițiile art. 466 alin. (1) din Codul de procedură penală contravin și dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât acestea nu reglementează situațiile tranzitorii, în concret situația în care persoana condamnată în lipsă a aflat de existența unui proces derulat împotriva sa înainte de intrarea în vigoare a noului Cod de procedură penală, însă, din motive obiective, a formulat cererea de redeschidere ulterior datei de 1 februarie 2014.

7. Cât privește dispozițiile art. 466 alin. (2) din Codul de procedură penală, susține că acestea aduc atingere dispozițiilor constituționale, convenționale și normelor procesual penale referitoare la dreptul la apărare, atât timp cât nu se consideră „judecată în lipsă” ipoteza în care aparținătorii persoanei judecate și condamnate au angajat, în cursul procedurilor anterioare, un apărător ales, iar persoana condamnată nu a luat cunoștință despre procesul în cauză și nu a comunicat cu apărătorul ales. În acest sens, invocă și dispozițiile art. 108 din Statutul profesiei de avocat potrivit cărora dreptul avocatului de a asista, a reprezenta ori a exercita orice alte activități specifice profesiei se naște din contractul de asistență juridică încheiat în formă scrisă între avocat și client ori mandatarul acestuia.

8. **Judecătoria Satu Mare — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, consideră că stabilirea unui termen în interiorul căruia persoana condamnată definitiv, care a fost judecată în lipsă, să poată solicita redeschiderea procesului penal nu contravine art. 16 din Constituție. Prin redeschiderea procesului penal se tinde la rediscutarea de către o instanță a propriei sale hotărâri definitive și intrate, așadar, în puterea lucrului judecat. Prin aceasta, rejudecarea procesului penal nu se încadrează în ciclul firesc al procesului penal și este justificat să fie subordonată unui regim restrictiv, atât în privința termenului, cât și a titularului și motivelor pe care se întemeiază.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 466 alin. (1) și (2) sunt constituționale. Astfel, arată că acestea nu aduc atingere dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât, fiind norme ce aparțin domeniului procedural, acestea se aplică din momentul intrării în vigoare și până la momentul ieșirii din vigoare. De asemenea, normele procesual penale criticate nu aduc atingere nici dispozițiilor art. 16 din Constituție, de vreme ce se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare și, totodată, nu conțin dispoziții care, prin natura lor, îngădesc autorului excepției posibilitatea de a se apăra. Arată că, potrivit Expunerii de motive a Proiectului legii privind Codul de procedură penală,

redeschiderea procesului penal în cazul judecării în lipsa persoanei condamnate instituie o nouă cale extraordinară de atac de retractare în scopul asigurării compatibilității legislației române cu standardele impuse de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. De altfel, instanța de la Strasbourg recunoaște un drept la redeschiderea procedurilor numai în cazurile în care judecata în lipsă nu este consecința renunțării voluntare din partea acuzatului la dreptul de fi prezent în instanță pentru a-și face apărările.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 466 alin. (1) și (2) Codul de procedură penală, cu denumirea marginală „*Redeschiderea procesului penal în cazul judecării în lipsa persoanei condamnate*”, care au următorul conținut: „(1) *Persoana condamnată definitiv care a fost judecată în lipsă poate solicita redeschiderea procesului penal în termen de o lună din ziua în care a luat cunoștință, prin orice notificare oficială, că s-a desfășurat un proces penal împotriva sa.*

(2) *Este considerată judecată în lipsă persoana condamnată care nu a fost citată la proces și nu a luat cunoștință în niciun alt mod oficial despre acesta, respectiv, deși a avut cunoștință de proces, a lipsit în mod justificat de la judecarea cauzei și nu a putut încunoștința instanța. Nu se consideră judecată în lipsă persoana condamnată care și-a desemnat un apărător ales ori un mandatar, dacă aceștia s-au prezentat oricând în cursul procesului, și nici persoana care, după comunicarea, potrivit legii, a sentinței de condamnare, nu a declarat apel, a renunțat la declararea lui ori și-a retras apelul.*”

14. Autorul excepției susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) potrivit căruia legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, precum și prevederilor art. 6 paragraful 3 lit. c) privind dreptul la apărare din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Invocă, totodată, și dispozițiile art. 10 alin. (1) din Codul de procedură penală.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că redeschiderea procesului penal în cazul judecării în lipsa persoanei condamnate reprezintă o cale extraordinară de atac de retractare nouă, normele procesual penale care reglementează această procedură regăsindu-se în titlul III — „*Judecata*” — al Părții speciale a Codului de procedură penală, capitolul V — „*Căile extraordinare de atac*”. Noua procedură este în conformitate cu cele statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, în interpretarea art. 6 din Convenția pentru a apărarea drepturilor omului și a

libertăților fundamentale, respectiv Hotărârea din 12 februarie 1985, pronunțată în Cauza *Colozza împotriva Italiei*, paragraful 26, în care s-a reținut că, dacă „legislația națională permite judecarea unei persoane *in absentia*, acea persoană trebuie, din momentul în care află despre procedură, să poată determina ca o instanță, după ce o va audia, să dispună din nou asupra fondului acuzațiilor ce i-au fost aduse”. Așadar, scopul redeschiderii procesului penal în cazul judecării în lipsa persoanei condamnate este garantarea dreptului la un proces echitabil, prevăzută de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, al persoanei condamnate în lipsă, prin respectarea principiilor contradictorialității, egalității armelor, exercitării dreptului la apărare, nemijlocirii, oralității și aflării adevărului, precum și dreptului de a interoga martorii sau părțile din proces.

16. Curtea reține, de asemenea, că, în reglementarea anterioară — art. 522¹ din Codul de procedură penală din 1968 — era recunoscută posibilitatea solicitării rejudecării cauzei de către persoana judecată și condamnată în lipsă numai în cazul în care se cerea extrădarea condamnatului sau predarea acestuia în baza unui mandat european de arestare, aceasta fiind o procedură specială, normele procesual penale precitate făcând trimitere la procedura revizuirii drept cale extraordinară de atac.

17. În prezenta speță, Curtea reține că sentința penală prin care autorul excepției a fost condamnat în lipsă, rămasă definitivă prin neapelare, a fost pronunțată în primă instanță în anul 2005, așadar anterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală.

18. Totodată, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, „*Hotărârile pronunțate în primă instanță după intrarea în vigoare a legii noi sunt supuse căilor de atac, termenelor și condițiilor de exercitare ale acestora, prevăzute de legea nouă.*” *Per a contrario*, nu poate fi formulată cerere de redeschidere a procesului penal cu privire la cauzele în care hotărârile au fost pronunțate în primă instanță anterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură

penală, Legea pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală neprevăzând nicio dispoziție tranzitorie în acest sens.

19. În aceste condiții, Curtea constată că dispozițiile legale criticate, raportate la obiectul cauzei în cadrul căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, nu au legătură cu soluționarea acesteia, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, „legătura cu soluționarea cauzei”, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun aceste dispoziții legale, în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului. Prin urmare, condiția relevanței excepției de neconstituționalitate, respectiv a incidenței textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești, nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificat în primul rând interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, mai ales prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textului de lege criticat.

20. Or, în prezenta speță, Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate a formulat o cerere de redeschidere a procesului penal în cazul judecării în lipsă a persoanei condamnate cu privire la o cauză în care hotărârea de condamnare a fost pronunțată în primă instanță anterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală, astfel că nu se poate susține în mod pertinent existența unei legături, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, între normele procesual penale criticate, ce reglementează cu privire la persoanele care pot solicita redeschiderea procesului penal — cu referire la hotărârile de condamnare în lipsă pronunțate în primă instanță după intrarea în vigoare a noului Cod penal, condițiile pe care trebuie să le îndeplinească titularul căii de atac, și obiectul cauzei deduse soluționării instanței de judecată. În aceste condiții, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 466 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 466 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Răzvan Flaviu Florea în Dosarul nr. 261/296/2015 al Judecătoriei Satu Mare — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Satu Mare — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 714

din 27 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor
art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală, „în ceea ce privește soluția legislativă ca judecata să aibă loc în camera de consiliu”, excepție ridicată de Viorel Vonica în Dosarul nr. 20.858/236/2014 al Judecătoriei Giurgiu — Secția penală, judecătorul de cameră preliminară, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 873D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând motivele de neconstituționalitate cuprinse în notele scrise aflate la dosarul cauzei. În plus față de notele scrise depuse la instanță, prin care s-a ridicat și motivat excepția de neconstituționalitate, invocă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (1) și (2).

4. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că, prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014, Curtea a stabilit că procedura referitoare la soluționarea plângerii formulate împotriva soluțiilor de neumărare sau netrimiteri în judecată dispuse de procuror va fi guvernată de principiile oralității și contradictorialității, sens în care toate persoanele interesate vor fi citate în vederea susținerii apărărilor în fața judecătorului de cameră preliminară. Deși verificările prevăzute de art. 341 din Codul de procedură penală se realizează în camera de consiliu, acest lucru nu aduce atingere dispozițiilor constituționale privind dreptul la un proces echitabil, ci este în deplină concordanță cu prevederile art. 127 din Legea fundamentală, potrivit cărora „Ședințele de judecată sunt publice, afară de cazurile prevăzute de lege”.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din data de 24 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 20.858/236/2014, **Judecătoria Giurgiu — Secția**

penală, judecătorul de cameră preliminară, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală, „în ceea ce privește soluția legislativă ca judecata să aibă loc în camera de consiliu”. Excepția a fost ridicată de Viorel Vonica într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate de către acesta împotriva Ordonanței nr. 2.014/P/2014 prin care Parchetul de pe lângă Judecătoria Giurgiu a dispus clasarea cauzei privind pe Milian Simedre, cu privire la săvârșirea infracțiunii de lovire sau alte violențe, prevăzută de art. 193 alin. (1) din Codul penal.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul susține, în esență, că judecarea plângerii împotriva ordonanței de clasare a procurorului în camera de consiliu încalcă dreptul la un proces echitabil. Consideră că publicitatea ședinței de judecată i-ar oferi garanțiile unui proces echitabil.

7. **Judecătoria Giurgiu — Secția penală, judecătorul de cameră preliminară,** opinează că soluția legislativă reglementată prin art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală este constituțională, dreptul la un proces echitabil nefiind încălcat, de vreme ce petentul și intimatul sunt citați la judecată, au posibilitatea de a depune note scrise, se pot prezenta să-și susțină oral punctele de vedere și își pot angaja apărători. Apreciază că publicitatea ședinței nu ar oferi mai multe garanții părților.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Avocatul Poporului** arată că, prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală. În aceste condiții apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală, „în ceea ce privește soluția legislativă ca judecata să aibă loc în camera de consiliu”, care au următorul conținut: „*Judecătorul de cameră preliminară se*

pronunță asupra plângerii prin încheiere motivată, în camera de consiliu, fără participarea petentului, a procurorului și a intimaților”.

13. Autorul excepției susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai făcut obiect al controlului din perspectiva soluției legislative potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra plângerii „fără participarea petentului, a procurorului și a intimaților”, prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014, statuându-se că aceasta este neconstituțională, deoarece contravine dreptului la un proces echitabil în componentele sale referitoare la contradictorialitate și oralitate, întrucât atât plângerea petentului, cât și notele scrise ale procurorului și ale intimaților sunt susceptibile a influența soluția privind litigiul ce face obiectul acelei proceduri, determinată cu privire la confirmarea/infirmarea stingerii acțiunii penale. Drept urmare, procedura referitoare la soluționarea plângerii formulate împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimiteri în judecată dispuse de procuror va fi guvernată de principiile oralității și contradictorialității, sens în care toate persoanele interesate vor fi citate în vederea susținerii apărărilor în fața judecătorului de cameră preliminară.

15. Curtea constată însă că, în prezenta cauză, autorul excepției critică, de această dată, dispozițiile art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală cu privire la soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „în camera de consiliu”, întrucât în acest mod se încalcă dreptul la un proces echitabil.

16. Cu privire la această critică, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 702 din 27 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 38 din 16 ianuarie 2015, și a constatat că argumentele autorului excepției nu pot fi primite, deoarece o astfel de procedură este de esența judecătorului de cameră preliminară. Astfel, potrivit art. 54 din Codul de procedură penală, acesta, pe lângă competența de a soluționa plângerile împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimiteri în judecată și de a verifica legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor procesuale de către organele de urmărire penală, verifică legalitatea trimiterii în judecată dispuse de procuror și soluționează și alte situații expres prevăzute de lege. Judecătorul de cameră preliminară are competențe care se circumscriu unei faze preliminare fazei de judecată, în așa fel încât să fie înlăturată orice posibilitate ca dosarele incorect întocmite să ajungă în fața judecătorului de fond. Prin urmare, această instituție novatoare are drept finalitate înlăturarea duratei excesive a procedurilor în faza de judecată. Așa fiind, ținând seama de obiectul controlului exercitat de judecătorul de cameră preliminară în cadrul acestei proceduri, este evident că acesta nu are caracterul unei judecăți de fond, ci al unui incident în administrarea justiției, inerent bunei funcționări a sistemului judiciar.

17. Curtea a reținut, totodată, că publicitatea, ca principiu al ședinței de judecată, constă în posibilitatea pe care o are orice persoană de a asista la desfășurarea judecății, constituind deopotrivă un mijloc de a prezerva încrederea opiniei publice în instanțele judecătorești. Consacrarea sa este asigurată de dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale potrivit căruia orice persoană are dreptul la judecarea în mod public a cauzei sale de către o instanță care va hotărî, între altele, asupra temeiniciei oricărei acuzații în

materie penală. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat importanța acestui principiu procesual, statuând că publicitatea procedurilor organelor judiciare la care se referă art. 6 paragraful 1 are ca scop protejarea justițiabililor împotriva unei „justiții secrete” și vizează dezbaterea propriu-zise ale procesului (Hotărârea din 26 septembrie 1995, pronunțată în Cauza *Diennet împotriva Franței*, paragraful 33). Cu toate acestea, dreptul la o ședință publică nu este absolut, motiv pentru care nu s-ar putea susține că, după judecarea în fond, instanța de apel investită cu plenitudinea de jurisdicție ar fi ținută întotdeauna de o audiență publică, independent de natura problemelor asupra cărora ea ar statua (Hotărârea din 29 octombrie 1991, pronunțată în Cauza *Jan Lke Andersson împotriva Suediei*, paragraful 27, și Hotărârea din 27 martie 1998, pronunțată în Cauza *K.D.B. împotriva Olandei*, paragraful 39).

18. Or, astfel cum a reținut Curtea, în cauza dedusă judecării nu poate fi pusă în discuție existența acuzației în materie penală, întrucât ceea ce analizează judecătorul de cameră preliminară este legalitatea unei soluții prin care a fost stinsă acțiunea penală. În ceea ce privește faza prealabilă a procesului (ancheta, instrumentarea cazului), instanța de la Strasbourg a considerat procedurile penale ca un întreg și, în consecință, anumite condiții impuse de art. 6, precum termenul rezonabil sau dreptul la apărare, pot fi, de asemenea, relevante la acest stadiu al procedurii, în măsura în care echitatea procesului poate fi grav încălcată prin nerespectarea inițială a acestor condiții impuse (Hotărârea din 24 noiembrie 1993, pronunțată în Cauza *Imbrioscia împotriva Elveției*, paragraful 36). Cu toate acestea, modul în care se aplică aceste garanții în cursul anchetei preliminare depinde de caracteristicile procedurii și de circumstanțele cauzei, iar dacă judecătorul de instrucție nu trebuie să se pronunțe cu privire la temeinicia unei „acuzații în materie penală”, atunci este posibil ca anumite garanții procedurale prevăzute de art. 6 paragraful 1, cum ar fi publicitatea ședinței, să nu se aplice (Hotărârea din 8 februarie 1996, pronunțată în Cauza *John Murray împotriva Marii Britanii*, paragraful 62, și Hotărârea din 6 ianuarie 2010 pronunțată în Cauza *Vera Fernandez-Huidobro împotriva Spaniei*, paragrafele 108—114).

19. De asemenea, faptul că verificările prevăzute de art. 341 din Codul de procedură penală se realizează în camera de consiliu este în deplină concordanță cu prevederile art. 127 din Legea fundamentală, potrivit cărora „Ședințele de judecată sunt publice, afară de cazurile prevăzute de lege”, și nu aduce atingere, în niciun mod, dispozițiilor constituționale invocate. Aceasta cu atât mai mult cu cât, potrivit argumentelor dezvoltate în Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, Curtea Constituțională a cenzurat absența contradictorialității și oralității procedurii instituite în fața judecătorului de cameră preliminară, în cazul competenței sale de a soluționa plângerile împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimiteri în judecată. Așadar, nu au fost identificate motive care să conducă la concluzia că, în măsura în care părțile, subiecții procesuali principali și procurorul beneficiază de dreptul de a fi prezenți în fața judecătorului de cameră preliminară și de a-și susține oral interesele, absența publicului din sala de judecată este de natură a afecta dreptul la un proces echitabil.

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția pronunțată de Curte prin deciziile precitate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

21. Cât privește susținerile autorului excepției, din timpul dezbaterilor din ședința publică, referitoare la dispozițiile

constituționale ale art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (1) și (2), acestea nu pot fi reținute, întrucât nu au fost invocate în fața instanței de judecată și nu se regăsesc nici în notele scrise depuse la instanță, prin care s-a invocat și motivat excepția de neconstituționalitate. Curtea a stabilit, în jurisprudența sa, că invocarea în fața sa, în cadrul unei excepții de neconstituționalitate, a unui alt temei, care nu are nicio

legătură cu cel invocat în sesizare și nici nu este o dezvoltare a acestuia, are semnificația ridicării unei excepții direct în fața Curții, eludându-se astfel prevederile art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționalitate, republicată, ceea ce este inadmisibil.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Viorel Vonica în Dosarul nr. 20.858/236/2014 al Judecătorei Giurgiu — Secția penală, judecătorul de cameră preliminară, și constată că dispozițiile art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală, cu privire la soluția legislativă potrivit căreia „judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra plângerii prin încheiere motivată, în camera de consiliu”, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Giurgiu — Secția penală, judecătorul de cameră preliminară, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**pentru eliberarea doamnei Corina-Laura Basoc, la cerere,
din funcția de consilier de stat în cadrul
Cancelariei Primului-Ministru**

Având în vedere demisia doamnei Corina-Laura Basoc, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/6.474 din 19 noiembrie 2015,

în temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Corina-Laura Basoc se eliberează, la cerere, din funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Primului-Ministru.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 24 noiembrie 2015.
Nr. 300.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind recunoașterea Acordului interprofesional pentru struguri de vin, vin și produse pe bază de vin, recolta anului de comercializare 2015/2016

Văzând Referatul de aprobare nr. 162.307 din 16 octombrie 2015 al Direcției generale politici agricole și strategii, în baza prevederilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2008 privind înființarea organizațiilor interprofesionale pentru produsele agroalimentare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 29/2009, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se recunoaște de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale Acordul interprofesional pentru struguri de vin, vin și produse pe bază de vin, recolta anului de comercializare 2015/2016, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Contractele de producere, cumpărare, livrare și plată a strugurilor de vin destinați procesării din recolta anului de comercializare 2015/2016, încheiate între producătorii de struguri de vin și societățile producătoare de vin, vor respecta

condițiile stabilite în Acordul interprofesional pentru struguri de vin, vin și produse pe bază de vin.

Art. 3. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale prin Direcția generală politici agricole și strategii și Comitetul pentru organizațiile interprofesionale pentru produse agroalimentare vor urmări și vor controla modul de aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Daniel Dumitru Botănoiu,
secretar de stat

București, 16 noiembrie 2015.
Nr. 2.343.

ANEXĂ

ACORD INTERPROFESIONAL pentru struguri de vin, vin și produse pe bază de vin, recolta anului de comercializare 2015/2016

Membrii semnatori ai prezentului acord interprofesional, denumit în continuare *A.I.P.*, și anume asociațiile membre ale Organizației Naționale Interprofesionale Vitivinicole, denumită în continuare *O.N.I.V.*, constituită în conformitate cu prevederile statutului *O.N.I.V.* și prevederile art. 1, 5 și 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2008 privind înființarea organizațiilor interprofesionale pentru produse agroalimentare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 29/2009, precum și ale art. 1, 6 și 9 din Hotărârea Guvernului nr. 1.068/2009 privind organizarea și funcționarea organizațiilor interprofesionale pentru produsele agroalimentare și pentru aprobarea criteriilor de reprezentare, a procedurii de acordare și retragere a recunoașterii, de control și monitorizare a acestora, precum și delegarea de atribuții, respectiv Asociația profesională Vitis Transilvania (*AP Vitis Transilvania Jidvei*), Asociația Interprofesională Vitivinicolă Vrancea-Pietroasa (*AIVV Vrancea-Pietroasa*), Asociația Profesională Vitivinicolă Dealu Mare (*APV Dealu Mare*), Asociația Profesională Domeniile Cotnari (*AP Domeniile Cotnari*), Asociația Profesională Vie Vin Recaș (*AVV Recaș — Timiș*), Asociația Producătorilor și Exportatorilor de Vinuri din România (*APEV*), Asociația Producătorilor Vitivinicoli Drăgășani (*APV Drăgășani*), Asociația Profesională a Producătorilor de Material Săditor Viticol din România (*APMSV*), Asociația Profesională a Producătorilor și Importatorilor de Echipamente, Ambalaje și alte Materiale pentru Producția de Vin și Băuturi Alcoolice (*APIEAM*), Asociația Profesională a Viticultorilor din Miniș Măderat (*APV Miniș Măderat*), Asociația Producătorilor și Comercianților de Vinuri cu Denumire de Origine Tohani (*APCVDO Tohani*), Asociația Profesională a Viticultorilor Terasale Dunării Ostrov (*APV Terasale Dunării Ostrov*), Asociația Profesională a Viticultorilor Viile Teleormanului Zimnicea (*APV Viile Teleormanului Zimnicea*), Asociația Consultanților Oenologi din România (*ASCER*), Asociația Vitivinicolă Panciu (*AV Panciu*), Asociația Degustătorilor Autorizați din România (*ADAR*), Centrul de Studii Vitivinicole și Analiză Senzorială (*CSVAS*), Asociația Profesională a Producătorilor de Vinuri Însurăței (*APV Însurăței*), Asociația Profesională Vitivinicolă Colinele Dobrogei (*APV Colinele Dobrogei*), Asociația Profesională a Distribuitorilor și Importatorilor de Pesticide din Ardeal (*ADIPA*), Asociația Nonprofit a Viticultorilor din Carei, Asociația Vințelor Bihor, Asociația Provitis Arad, Asociația Cavalerii Vinului Sfântul Orban, Asociația Viticolă Vin de Sântimreu Crama Ur, au încheiat prezentul acord interprofesional privind producerea, cumpărarea, livrarea și plata strugurilor de vin din recolta anului de comercializare 2015/2016, destinată producerii vinurilor.

Acest acord interprofesional a luat în considerare regulamentele și prevederile europene recente în domeniu, îndeosebi Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1.037/2001 și (CE) nr. 1.234/2007 ale Consiliului și Regulamentul (CE) NR. 479/2008 al Consiliului din 29 aprilie 2008 privind organizarea

comună a pieței vitivinicole, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.493/1999, a Regulamentului (CE) nr. 1.782/2003, a Regulamentului (CE) nr. 1.290/2005 și a Regulamentului (CE) nr. 3/2008 și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2.392/86 și a Regulamentului (CE) nr. 1.493/1999.

ARTICOLUL 1

Obiectivele și durata A.I.P.

1.1. A.I.P. își propune să reglementeze de o manieră unitară, la nivel național, relațiile dintre parteneri (producători/furnizori și beneficiari/procesatori).

1.2. A.I.P. își propune să asigure contractul de bază privind producerea, cumpărarea, livrarea și plata strugurilor de vin, denumit în continuare *C.P.C.L.P.*, precum și clauzele generale ale acestuia, respectând interesele generale ale partenerilor din filiera vitivinicolă.

1.3. A.I.P. își propune să asigure cadrul general de funcționare și dezvoltare a sectorului vitivinicol din România și integrarea acestuia în structurile europene, precum și organizarea comună de piață, bazată pe principii concurențiale, cu reguli tehnice și administrative armonizate, în sectorul vitivinicol pentru struguri de vin, vin și produse pe bază de vin.

1.4. Organizarea comună de piață în sectorul vitivinicol se referă la norme și proceduri privind realizarea producției de struguri de vin, de la plantare până la obținerea produsului final — vinul. Acest cadru reprezintă sistemul de legătură între producători, prin carnetul de viticultor, procesatori, prin retragerea obligatorie, sub control, a subproduselor, și distribuitori ai grupeii de produse vitivinicole.

1.5. Filiera de produs cuprinde organismele private din sectorul vitivinicol, precum și sistemul de relații funcționale dintre acestea și producătorii, procesorii, transportatorii, depozitarii, distribuitorii, comercianții, care au atribuții în producerea, certificarea, controlul și protejarea vinurilor cu denumire de origine controlată, denumite în continuare *vinuri cu D.O.C.*, și vinurilor cu indicație geografică, denumite în continuare *vinuri cu I.G.*, în scopul comercializării și/sau al consumului.

1.6. A.I.P. este valabil pentru campania vitivinicolă din anul de comercializare 1 august 2015—31 iulie 2016, clauzele generale putând fi modificate prin negocieri între membrii semnatori și Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, denumit în continuare *M.A.D.R.*

1.7. Clauzele prezentului A.I.P. sunt obligatorii pentru toți membrii afiliați structurilor profesionale semnate.

1.8. A.I.P. este aprobat de către *M.A.D.R.* și pus în aplicare prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

1.9. *M.A.D.R.*, prin consilierii cu atribuție de inspecție de stat din teritoriu, precum și membrii *O.N.I.V.* vor verifica respectarea prevederilor *C.P.C.L.P.*

Definiții:

An de comercializare — anul de comercializare 2015/2016 începe în data de 1 august 2015 și se termină pe 31 iulie 2016.

Struguri pentru vin — înseamnă toate cantitățile de struguri pentru vin din soiuri nobile destinate pentru obținerea vinului de calitate, respectiv vin cu *D.O.C.*, vin cu *I.G.*, vin.

Vin — este produsul obținut exclusiv prin fermentarea alcoolică, totală sau parțială, a strugurilor proaspeți, presăți ori nu, sau a mustului de struguri.

ARTICOLUL 2

Clauze generale

2.1. Conform clauzelor generale ale A.I.P., *C.P.C.L.P.* se încheie între producătorii de struguri și procesatori, persoane fizice și/sau juridice.

2.2. *C.P.C.L.P.* stipulează suprafețele plantate cu viță-de-vie nobilă, producțiile nete de plată care vor fi predate beneficiarului, precum și prețul de vânzare/cumpărare, conform anexei care face parte integrantă din A.I.P.

2.3. *C.P.C.L.P.* este documentul în care se stabilesc clauze contractuale pentru strugurii de vin din soiuri nobile, materia primă pentru vin pe clase de calitate: vin cu *D.O.C.*, vin cu *I.G.* și vin.

2.4. Comercializarea strugurilor de vin din soiuri nobile se efectuează numai însoțită de Carnetul de viticultor, vizat de direcțiile agricole județene și a municipiului București, denumite în continuare *D.A.J.*, și completat pentru fiecare transport care circulă între producător și procesator.

2.5. *C.P.C.L.P.* se încheie până la data de 1 august a anului de comercializare și se semnează de toți partenerii.

2.6. Partenerii pot denunța în caz de litigiu doar clauzele din *C.P.C.L.P.*, cu excepția clauzelor A.I.P.

ARTICOLUL 3

Modul de aplicare a A.I.P.

3.1. Prezentul A.I.P. reprezintă voința partenerilor asociați în structuri profesionale reprezentative pe filiera vitivinicolă din cele opt regiuni viticole, clauzele acestuia fiind obligatorii din momentul semnării lui.

3.2. A.I.P. poate fi modificat prin negocieri între partenerii semnatori.

3.3. Membrii semnatori vor supraveghea aplicarea A.I.P. în toate cazurile în care unul sau mai mulți membri ai structurii profesionale reprezentative sunt implicați într-o activitate contractuală derivată din A.I.P. și pasibilă de atingerea de o manieră păgubitoare a uneia dintre părți.

3.4. *C.P.C.L.P.* poate cuprinde clauze complementare specifice, care au caracter limitat la partenerii semnatori, care nu anulează stipulațiile A.I.P., nici în litera și nici în spiritul lor, și care nu modifică convenția de bază privind respectarea intereselor generale ale partenerilor.

3.5. *C.P.C.L.P.*:

a) se întocmește anterior livrării;

b) se întocmește în scris și cuprinde, îndeosebi, următoarele elemente:

- (i) prețul datorat pentru livrare, care este fix și este determinat în contract și/sau se calculează prin combinarea mai multor factori stabiliți în contract, care ar putea include indicatori piață, cantitatea de produse livrate și calitatea sau componența produselor agricole livrate;
- (ii) cantitatea și calitatea produselor în cauză care pot sau trebuie să fie livrate, precum și calendarul acestor livrări;
- (iii) durata contractului, care poate fi determinată sau nedeterminată și include clauze de reziliere;
- (iv) detaliile privind termenele și modalitățile de plată;
- (v) modalitățile de colectare sau de livrare a produselor agricole;
- (vi) dispozițiile aplicabile în caz de forță majoră.

3.6. Toate elementele contractelor de livrare a produselor agricole încheiate de producători, colectori, procesatori sau distribuitori, inclusiv elementele menționate la pct. 3.5, sunt negociate în mod liber între părți.

3.7. Clauzele speciale ale *C.P.C.L.P.* sunt negociate între parteneri și pot fi modificate de către aceștia prin acte adiționale, pentru clauzele care nu afectează parametrii de producție. Clauzele speciale ale *C.P.C.L.P.* nu pot fi extinse asupra A.I.P. aferent campaniei din care acesta a fost derivat.

3.8. În termen de 90 de zile de la aplicarea reglementărilor A.I.P. corespunzător anului de comercializare, *O.N.I.V.* prezintă membrilor săi bilanțul realizării acestora.

ARTICOLUL 4

Direcțiile de negociere a A.I.P.

4.1. Stabilesc cadrul general privind clauzele contractuale ale *C.P.C.L.P.*

4.2. Stabilesc quantumul prețului indicativ, prețului de bază sau prețului de referință, în funcție de clasa de calitate, soi, zonă și regiune viticolă.

4.3. Stabilesc norme tehnice de producere a vinurilor cu D.O.C. și I.G. și prevederile caietului de sarcini pentru acestea, proceduri pentru măsura de restructurare/reconversie a plantațiilor viticole.

4.4. Urmăresc respectarea obiectivelor strategiei de dezvoltare durabilă a viticulturii, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.432/2005 privind măsurile și instrumentele de reglementare a filierei vitivinicole.

4.5. Urmăresc adaptarea ofertei la cererea pieței produselor vitivinicole.

4.6. A.I.P. se avizează de către semnatarii lui și se recunoaște de către M.A.D.R. până la data de 20 octombrie a anului de comercializare, în vederea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ARTICOLUL 5

Producerea strugurilor din soiuri nobile pentru vin

5.1. C.P.C.L.P. stabilește suprafața cultivată cu viță-de-vie cu soiuri nobile și producția pe fiecare parcelă și soi.

5.2. Strugurii din soiuri nobile pentru vin se livrează pe bază contractuală C.P.C.L.P. între producător/furnizor și procesator/beneficiar.

5.3. Viticultorii producători de struguri din soiuri nobile pentru vin se obligă să respecte tehnologia stabilită pentru clasa de calitate (D.O.C., I.G., vin) în conformitate cu prevederile caietelor de sarcini.

5.4. Producătorii/Furnizorii și procesatorii/beneficiarii — persoane fizice sau juridice, care predau și comercializează struguri din soiuri nobile pentru vin, sunt obligați să permită accesul reprezentanților beneficiarilor pentru monitorizarea culturii viței-de-vie și se obligă să execute lucrările tehnologice la termenele stabilite.

5.5. Producătorii/Furnizorii și procesatorii/beneficiarii de struguri din soiuri nobile pentru vin se obligă să transmită, atât la organizația interprofesională, cât și la organismele îndreptățite, datele statistice din sectorul vitivinicol, conform legislației în vigoare.

ARTICOLUL 6

Recoltarea strugurilor de vin din soiuri nobile

6.1. Recoltarea strugurilor de vin din soiuri nobile se execută de producători, în funcție de soi, după acumularea conținutului de zahăr, potrivit zonei viticole din care fac parte și în conformitate cu prevederile Legii viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 164/2015.

6.2. Începerea recoltării se notifică beneficiarilor cu 5 zile înainte de începere.

6.3. Producătorul împreună cu beneficiarul/procesatorul vor stabili graficul de recoltare pe zile, soi, cantități, mod de ambalare și transport, recepția produsului.

6.4. Condițiile de recepție cantitativă și calitativă se vor stabili de către semnatarii C.P.C.L.P.

ARTICOLUL 7

Transportul strugurilor de vin din soiuri nobile

7.1. Transportul strugurilor de vin din soiuri nobile se suportă și se asigură, de regulă, de beneficiar/procesator, fără a fi obligatoriu acest lucru.

7.2. C.P.C.L.P. poate deroga de la prevederile pct. 7.1, sub rezerva convențiilor particulare încheiate înainte de începerea campaniei de recoltare 2015, răspunzând regulilor sau tradiției locale.

ARTICOLUL 8

Prețul strugurilor de vin din soiuri nobile

8.1. Părțile au stabilit ca, pentru recolta 2015/2016, prețul de livrare al strugurilor de vin din soiuri nobile să fie stabilit prin negociere directă între producător/furnizor și beneficiar/procesator în funcție de soi, regiune viticolă, centru viticol, podgorie, calitatea materiei prime etc., potrivit legislației în vigoare.

8.2. Condițiile de calitate a strugurilor de vin din soiuri nobile se vor stipula în C.P.C.L.P.

8.3. Prețul pentru struguri de vin din soiuri nobile se negociază, fără încălcarea principiului concurenței.

ARTICOLUL 9

Plata strugurilor de vin din soiuri nobile

9.1. Modalitatea și condițiile de plată se negociază între părți și sunt stipulate în C.P.L.C.P.

9.2. Termenul integral de plată nu poate depăși data de 31 decembrie a campaniei vitivinicole în cauză.

9.3. În cazul solicitării producătorilor de struguri de vin din soiuri nobile, plata se poate face prin cotă de avans sau în echivalent vin.

9.4. C.P.C.L.P. poate deroga de la prevederile pct. 9.1—9.3, sub rezerva convențiilor particulare încheiate înainte de începerea campaniei de recoltare 2015, răspunzând regulilor sau tradiției locale.

ARTICOLUL 10

Concurență și restricții

10.1. A.I.P. urmărește adaptarea ofertei la cererea pieței prin măsura de restructurare/reconversie și a obiectivelor din strategia de dezvoltare durabilă a viticulturii pentru grupa de produse struguri de vin, vin și produse pe bază de vin și nu poate comporta restricții în ceea ce privește stabilirea segmentului de piață, ameliorarea calității, limitarea capacităților de producție, accesul noilor operatori, situațiile de criză, diversificarea produselor, asigurarea produselor și menținerea activității economice în zonele rurale.

ARTICOLUL 11

Forța majoră

În caz de forță majoră, A.I.P. încetează parțial sau total să producă efecte. Forța majoră poate fi invocată de către oricare dintre părți, justificată prin documente constatatoare emise de autoritățile competente, și se răsfrânge și asupra C.P.C.L.P.

ARTICOLUL 12

Concilierea și arbitrajul

Litigiile referitoare la aplicarea A.I.P. și a C.P.C.L.P. se supun reglementărilor în vigoare relative la conciliere și arbitraj. Părțile convin ca litigiile să fie soluționate pe cale amiabilă și să se adreseze instanței numai după epuizarea procedurilor de conciliere.

ARTICOLUL 13

Taxe și alte obligații financiare

13.1. Părțile semnate se obligă să plătească la timp și în cuantumul cerut taxele sau alte obligații financiare care provin din aplicarea politicilor agricole ale Uniunii Europene și care vor fi stipulate de regulamentele și legislația națională în vigoare.

13.2. C.P.C.L.P. trebuie să prevadă modul de colectare și repartizare a acestor obligații financiare, în conformitate cu prevederile legale și/sau înțelegerea dintre părți.

Încheiat în 2 (două) exemplare.

— Model —

C O N T R A C T**privind producerea, cumpărarea, livrarea și plata strugurilor de vin (C.P.C.L.P.)**

Prezentul C.P.C.L.P. este încheiat în baza pct. 1.2 din Acordul interprofesional pentru struguri de vin, vin și produse pe bază de vin, recolta anului de comercializare 2015/2016.

Între:

Societatea, cu sediul în localitatea, județul,
str. nr., reprezentată prin
.....
(numele, prenumele, funcția)

în calitate de producător/furnizor, având contul deschis la, înregistrată în registrul comerțului cu nr.,

și

Societate/Persoana fizică, cu sediul în localitatea, județul,
str. nr., reprezentată prin
(numele, prenumele, funcția)

în calitate de procesator/beneficiar, având contul deschis la, înregistrată în registrul comerțului cu nr.,

a intervenit următorul C.P.C.L.P., cu valoare de contract bilateral, privind producerea, cumpărarea, livrarea și plata strugurilor pentru vinificație.

1. Strugurii proaspeți utilizați în vinificație trebuie să fie bine copti, până la ușor stafidiți, specifici soiului, care pot fi zdrobiți sau presați.

2. Furnizorul se obligă să livreze de pe o suprafață plantată cu viță-de-vie nobilă de ha, din soiurile, în scopul realizării unei producții nete de plată de tone, care va fi predată în contul beneficiarului la centrul de vinificare/cramă indicat de acesta

3. La recoltare, strugurii de vinificație trebuie să aibă un conținut în zahăr de minimum 165 g/kg, în funcție de soi și zonă viticolă.

4. Beneficiarul se obligă să cumpere de la furnizor cantitatea de tone struguri de vinificație, la prețul de lei/kg, livrată conform condițiilor tehnice de calitate corespunzătoare soiului.

5. Beneficiarul se angajează să cumpere și cantitățile de struguri de vinificație ce depășesc cantitatea contractată, în aceleași condiții.

6. Livrarea strugurilor de vin din soiuri nobile se va efectua pe baza Carnetului de viticultor vizat de direcția agricolă județeană sau a municipiului București și completat pentru fiecare transport.

Recepția cantitativă și controlul calității strugurilor pentru vin

Recepția cantitativă și controlul calității strugurilor pentru vin se face la de către, prin metoda, în prezența

Datele se vor consemna/înregistra în

Livrarea strugurilor pentru vin

Furnizorul va livra, iar beneficiarul va primi o cantitate de struguri pentru vin din soiuri nobile în următoarele condiții:

Plata taxelor și obligațiilor financiare

Furnizorul/Beneficiarul de struguri pentru vin mandatează pe beneficiar ca la plata strugurilor pentru vin să îi rețină cotizația de membru al și să verse aceste sume în contul și pe cheltuiala

Noi, semnatarii prezentului C.P.C.L.P., declarăm că avem cunoștința de stipulațiile Acordului interprofesional pentru struguri pentru vin, vin și produse pe bază de vin și ne angajăm să le respectăm în spiritul și litera legii.

Încheiat astăzi,, în exemplare, toate cu valoare de original.

Beneficiar,.....
(numele, prenumele, semnătura)*Furnizor,*.....
(numele, prenumele, semnătura)

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

